

A Dél-amerikai ősi kultúra hatása a termesztett és vadon termő gyógynövényekre, saját területen megfigyelve

Készítette:

Krausz Renáta

Konzulens:

Dr. Bódis Judit Zsuzsanna egyetemi docens

MATE Georgikon Campus Gyógy- és fűszernövény felsőoktatási szakképzés

Kulcsszavak: vadon termő gyógy- és fűszernövények; ősi hitrendszerek; együttműködés

Világunk különféle ősi, sámáni hitrendszereiben a Földdel, kövekkel, növényekkel, állatokkal, mint lélekkel rendelkező, spirituális lényekkel való együttműködés gondolata több ezer éves múltra tekint vissza. Minden teremtettre mély tisztelettel és alázattal tekintettek és tekintenek ma is. A gondolkodás iránya az embertől, mint legkisebb egységtől, indul és az egyre nagyobb, a végtelenségig táguló rend felé nyílik. A modern kor tudományos gondolkodása az egyre kisebb részek felé irányul és tekinti az embert és környezetét vizsgálódása tárgyaként. Ilyen formán az ember a legnagyobb egység és a végtelent az egyre kisebb egységei között találta meg. De mi történik akkor, ha a két végtelen egy és ugyanaz? Számomra a spiritualitás, ami valós gyakorlatokon és tapasztalatokon alapul és a mai modern kori tudományos gondolkodás együttműködésének lehetősége keltette fel az érdeklődésem. Kíváncsi voltam, hogyan valósulhat ez meg a gyakorlatban, milyen eszközök segítik ezt az együttműködést mindkét oldalról?

Dolgozatomban azt szeretném bemutatni esettanulmányként, hogy saját 2,5 hektáros kertünkben hogyan működik ez. Tanulom és használom is azt az ősi tudást, amit dél-amerikaiban, az Andokban a Kecsua nép változatlan módon a mai napig gyakorol és a modern tudomány által biztosított tudást, amit a nyugati kultúra nyújt számomra. A két bölcsesség egyesítésére tettem kísérletet. Különleges tapasztalat számomra, hogyan válik valami újféle renddé egyesülésük. Ugyan még csak az elején járunk utunknak, de azóta már többen is kapcsolódtak hozzánk. Egy velünk együtt élő, együtt pulzáló rendszer részei vagyunk, megfigyelek, alkalmazok, kérdezek és újra figyelek, változtatok, újítok, ha szükséges és újra kérdezek, figyelek. Ezzel a lankadatlan figyelemmel, kommunikációval tudok viszonyosságban létezni ebben az ökológiai rendszerben. Mélyen hiszem, hogy csak így tudjuk a továbbiakban a létezésünket biztosítani. Együttműködéssel minden szinten, emberekkel, növényekkel, állatokkal, Földdel, Nappal, a tapasztalható és a létező, de láthatatlan világokkal.